Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 192. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го ВЕРЕСНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 5, 1980 No. 192. VOL. LXXXVII.

ПОНАД 10,000 ОСІБ ВЗЯЛО УЧАСТЬ У ЗДВИЗІ СУМ-А В ЕЛЛЕНВІЛІ



(Фота: Володимир Сохан)

Учасники вишкільного табору виступають під час мистецької програми.

Елленвіл, Н.Й. (В.Левенець). — Всеамериканський Маніфестаційний Здвиг Спілки Української Молоді Америки, що проходив тут на власній Оселі в днях 30 і 31-го серпня і 1-го вересня ц.р. під гаслом „Борись за Україну — ми волі сини!" і вшанував 50-річчя процесу СВУ-СУМ в Україні, 30-річчя з дня геройської смерти на полі бою Головного Командира УПА ген.хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринку і героїчну поставу його сина Юрія, який ще й досі перебуває у совєтському концентраційному таборі, був імпозантною імпрезою. У ньому взяло участь понад 10,000 осіб, що виповнили всі закутки простороі Оселі та сусідні посілості, а також подиву гідне число уніформованих сумівців, які в числі біля 2,000 маршували під час величавої маніфестаційної частини, репрезентуючи 20 Осередків і Відділів із ЗСА, а також Осередок з Монтреалю, Канада, який був заступлений не тільки численною сумівською делеґацією, але також прекрасною духовою оркестрою „Трембіта" під дириґентурою Юрка Кулицького.

Перший день

Формальне відкриття Всеамериканського Маніфестаційного Здвигу відбулося у суботу, 30-го серпня, прийнятою уже церемонією — піднесенням прапорів, відігранням оркестрою „Трембіта" американського й українського національних гимнів, звітуванням, перебранням функції Команди тощо. Крайову Управу СУМ-А на відкритті репрезентувала заступник голови Євгенія Кузьмович, яка виголосила коротке привітальне слово і офіційно передала „владу" командантові Романові Зваричеві і його численним помічникам — писарці Нусі Вох, бунчужному Степанові Кірі, мистецькому референтові Корнелеві Василикові та багатьом іншим членам команди, які, на протязі трьох, а властиво чотирьох днів, бож Здвиг фактично вже розпочався у п'ятницю, виконали свою нелегку функцію.

Уже в п'ятницю, 29-го серпня, Оселя СУМ-А була переповнена людьми та сотнями більших чи менших паланок, які нагадували великий козацький табір. Біля паланок сиділи великі гурти зокрема молоді, співали українські пісні, грали на гітарах і бандурах, виводили цілі хороводи. Ввечері цього ж дня відбулась перша забава у просторій холодженій світлиці.

Пополудневий час у суботу, 30-го серпня, був виповнений спортовою діяльністю молоді, розграми Осередків і Відділів на спортовій площі у відбиванці, копаному м'ячі тощо, до яких приглядалися сотні ентузіястів спорту. Решта гостей нав'язувала нові знайомства, оглядала численні станки з мистецтвом, переважно вишивкою, різьбою, образами, пластинками, керамікою тощо.

Перша мистецька програма

Того ж дня, о год. 7:30 вечора, на головній трибуні біля пам'ятника Героям, відбулася перша велика мистецька програма, що її започаткував керівник мистецьких програм Здвигу, культурно-освітній референт КУ СУМ-А і голова нюйоркського Осередку Корнель Василик, пригадуючи про важливість плекання мистецтва і культури на

(Закінчення на стор. 4)

Дрогобиччани відбудуть з'їзд на Союзівці

Кергонксон, Н.Й. (С.Г.). — Заходом Центрального комітету Дрогобиччини, який очолює інж. Володимир Осередчук, відбудеться в суботу 6-го і неділя 7-го вересня на Союзівці товариський з'їзд — зустріч колишніх мешканців Дрогобича і околиць — землі Івана Франка.

Коли говорити про зустрічі — з'їзди, які відбуваються заходом різних регіональних комітетів, то вони надзвичайно цінні. Ці земляцькі з'їзди в першу чергу дають можливість мати постійний зв'язок з українською громадою та її організованим життям. Також ці з'їзди є доброю нагодою для милої зустрічі односельчан і земляків.

Щоб дати нагоду колишнім мешканцям Дрогобиччини знову зустрітися, як одній великій родині землі Івана Франка, Центральний комітет під проводом свого голови й інших членів комітету поробили всі заходи, щоб ця товариська зустріч, вже шоста зряду, була успішною. Ввечорі у суботу 6-го вересня буде багата мистецька програма, під час якої виступить щойно прибулий з України соліст-баритон Микола Фабрика. Також буде співати сопрано Ляриса Магун, а акомпаньюватиме їм Ірина Фабрика, концертмайстер, яка також нещодавно прибула з України. Атракцією вечора буде здібна молода танцюристка із школи Роми Прийми-Богачевської Наталка Лазірко. Крім того будуть і інші несподіванки. Після мистецької частини буде забава з танцями, під час якої гратиме оркестра „Вишивка".

В неділю, 7-го вересня, всі учасники з'їзду візьмуть участь у спільній Богослужбі в українській католицькій церкві у Кергонксоні, а відтак відбудеться спільний обід і закриття з'їзду.

Під час зустрічі буде нагода для всіх учасників набути другий том видання „Драгобиччина — земля Івана Франка". Цей збірник вийшов під фірмою НТШ за редакцією д-р Луки Луцева та д-ра Василя Вергана. За ціну 10-ти долярів кожний учасник зустрічі зможе набути цей збірник.

У Балтіморі відбулася Слов'янсько-американська конвенція

Балтимор, Мд. (Я. Г.) — Тут відбулася 23-24-го серпня Словянсько-американська конвенція, якої ціллю було:

* насвітлити положення слов'янських груп у ЗСА та накреслити напрямні їхнього дальшого розвитку;
* проаналізувати трагічні події, через які пройшли в часі Другої світової війни слов'янські народи, а з ними й їхні жидівські співгромадяни, на яких впав головний удар гітлерівської Німеччини а які тепер відбиваються сильним відгомоном у літературі Голокосту;
* з'ясувати поставу слов'ян до подій у сучасному світі, а в першу чергу до руху за збереження й зміцнення прав людини;
* створити центральну установу всіх слов'ян у ЗСА.

Для проведення тієї програми намічено відповідні виставки, в яких з українського боку брали участь місцева парафія Української Католицької Церкви, Видавництво „Смолоскип", Українська Освітна Асоціяція та мистці Володимира Васічко, Василь Палійчук і Орест Поліщук.

В суботу відбулися два панелі. Один присвячений Голокостові на територіях слов'ян, другий захистові прав людини й громадянина в світі. У суботу увечері відбувся великий бенкет, на якому головну промову виголосив відомий науковець і спеціяліст в справах етнічности Майкел Новак.

В неділю, в Конвенційному центрі, де проходила конвенція відбулася нарада, на якій обрано М. Новака президентом новозформованої американської організації-Слов'янської крайової ради. До складу тієї організації ще ввійшли: Павло Фенчак-секретар, який є учителем у Балтиморській повітовій шкільній системі, Степан Басараб-касир, який є членом міської управи Балтімору. Крайова рада складається з 100 слов'янсько-американських лідерів, а до її Екзекутивної ради ввійде 21 активних громад і низових організацій. Ініціятора тієї конвенції, о. Івана Дорнича, обрано до Екзекутивної ради та почесним членом новозаложеної організації, хоч він своєї кандидатури не зголосив.

Речник конвенції С. Басараб заявив, що конвенція пройшла з великим успіхом та осягнула свою ціль. Крім 150 делегатів, як подав С. Басараб, які репрезентували слов'янські громади в цілій країні, були численні гості.

У неділю 24-го серпня три єпископи, а між ними єпископ Джон Морковський з Гюстон-Гальвестону, Тексас, відправили Евхаристійну Службу Божу, в якій взяли участь делеґати, їхні родини та гості. О. Роналд Пітель скомпонував аля цих святкувань відповідну музику, яка включувала мотиви всіх слов'янських національностей.

Відбулися христини нового Відділу УНСоюзу



Михайло Хомин, засновник нового Відділу, передає д-рові Іванові Флисові 27 членських аплікацій. Перший справа — старший організатор Степан Гавриш.

Лігайтон, Па. — Сотня осіб прибула на „христини" нового Відділу Українського Народного Союзу число 389 у погідну неділю 17-го серпня, тут, до гостинної оселі ім. Ольжича. Цей день був вибраний для того, щоб заснований Михайлом Хоминим ще в листопаді минулого року новий Відділ УНСоюзу, дістав своє офіційне ім'я: Відділ УНС імени Миколи Сціборського.

Давно вже з цією думкою поріднився М.Хомин — мати новий Відділ і назвати його якраз так — а тепер прийшов час думку зреалізувати. Тут, в Лігайтоні, поселився М.Хомин, коли нещодавно пішов на емеритуру, в новозбудованому своєму домі, що розташувався на півтора акрах гарної парцелі. Разом зі своєю дряжиною він займається городництвом, вирощуючи знамениту ярину, пасічництвом і взагалі різним ремеслом, бо треба на провінції всі фахи знати, якщо хочеш мати свою власну господу у взірцевому порядкові. Тож М.Хомин вміло майструє, направляючи при потребі і свій будинок і інше — наприклад, будку для його двох імпозантного розміру собак.

Відомий союзовий діяч ще зі свого часу проживання у Філядельфії, де він був зорганізував 32-ий Відділ УНС і був його секретарем, Михайло Хомин і на новому місці осідку бажав проявити себе союзово-організаційно. І цієї неділі, про яку мова, і бачили ми М.Хомина — „батька" цього Відділу — в дії, коли він вітав на бенкеті всіх присутніх і представив офіційних представників Головного Уряду УНС.

Христини відбувалися цілий день в неділю зранку Службою Божою за спокій душі передчасно загинулого св.п. Миколи Сціборського — вояка, ідеолога, публіциста-мислителя, визначного діяча — націоналіста, — потім на спеціяльному обіді були декламації і спів сестер Михайлюк.

На бенкеті за головним столом сиділи визначні союзовці з дружинами: головний предсідник д-р Іван Флис, головний організатор Василь Оріховський, д-р Богдан Гнатюк — головний контролер, Анна Гарас — головна радна, Іван Одежинський — головний радний і Тимко Бутрей — голова Округи Шамокіну. Май-

(Закінчення на стор. 4)

Москва організує братовбивчу війну в Афганістані

Ню Делі, Індія. — У світ проникли відомості про нові форми боротьби, що їх посилено організує в Афганістані Совєтський Союз. Власне група старшин і КҐБ-істів, яка прибула недавно до Кабулу, призначена для цієї справи. Вона реорганізує афганську армію і поліцію під тим кутом. Реорганізація поліції вже закінчена. З трьох департаментів, на які поділено цілу поліційну систему, найважнішим є департамент інфільтрації.

До Делі, столиці Індії, прибув Мохаммед Амін Вакман, генеральний секретар нелегальної афганської Соціялдемократичної партії. Він подав цілий ряд найновіших інформацій про положення в Афганістані, які він зібрав в часі кількамісячного перебування в різних районах країни. Одною з найбільш вагомих інформацій є ствердження, що московські висланники при помочі своїх афганських вислужників організують братовбивчу війну в Афганістані на найширшу скалю і на думку деяких спостерігачів афганської сцени це буде одна з головних форм боротьби на тому терені. Племінні і сектярські різниці, особисті амбіції різних лідерів, раніші суперечки, навіть родинні спори використовують московські висланники, щоб творити внутрішні конфлікти, а відтак завогнювати їх аж до збройної боротьби включно. Гроші, всякі інші форми допомоги, висилання в терен технічно вишколених організаторів бойових груп, а найважніше закидання терену всілякого рода зброєю — це все засоби, що вони ними користуються. Очевидно, одним з головних є випробуване совєтами створювання ворожнечі між убогими верствами населення й заможнішими, поглиблюване конфіскатами майна і його розподілом між убогими, вивласненням, яке з ініціятиви совєтів переводять місцеві сили, це все невичерпаний арсенал засобів для розкладу афганського суспільства зі середини й перетворення його у воюючі між собою табори й фронти.

Вакман подав, що саме перед його виходом за кордон відбувся кривавий зудар між ісламською бойовою організацією, очоленою відомим Ґульбуддіном Гекматіяром і бойовою групою соціялдемократів. У висліді бою по боці ісламської організації „Гезбі" було33 вбитих, а соціялдемократи втратили 13 вбитими. Соціялдемократи розпоряджають бойовою силою, зложеною з понад 5,000 бійців, як подав Вакман. Він сказав, що Москві вдалося інфільтрувати табори в Пешаварі, Пакістан, де останньо порвано шість передових бойовиків соціялдемократичної організації. Вакман попередив, що плян Москви поставити плем'я проти племени, місто проти міста, одну групу проти одної, даючи всім достатню скількість зброї, харчів, фінанси й інші засоби, а навіть бойових інструкторів і організаторів, може створити поважну загрозу для самостійницьких сил Афганістану.

Відновляться розмови ЗСА-Єгипет-Ізраїль

Каїро, Єгипет.— Уряди Єгипту й Ізраїлю прийняли пропозицію Вашінґтону, щоб спільні розмови в справі автономії для палестинських арабів приспішити. Розмови ці були пляновані аж на час після виборів президента ЗСА, або навіть на слідуючий рік. Вашінґтон пропонував раніший речинець для переговорів з уваги на зростаючі ускладнення на Близькому Сході, які можуть довести до вибуху гостріших конфліктів між поодинокими арабськими державами, або між деякими арабськими державами й Ізраїлем.

Сол Линовіц, спеціяльний амбасадор ЗСА для справ Близького Сходу, повідомив в часі свого побуту в Александрії, місті літнього побуту президента Анвара ель-Садата, з яким він відбув зустріч, що „з доручення президента Садата і прем'єра Беґіна він уповноважений повідомити про пляни поновити в близькому часі розмови, що їх перервала єгипетська сторона на доручення президента Садата 3-го серпня ц. р. після прийняття ізраїльським парламентом закону про включення цілого Єрусалиму в склад Ізраїлю і перенесення туди всіх найвищих державних установ".

Повідомлення Линовіца заскочило дипломатичні кола, бо сталося воно майже зразу після того, як деякі представники Єгипту й Ізраїля висловилися проти поспіху в скликуванні таких нарад.

У світі

ГОЛОВА КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ в Англії, вестмінстерський архиєпископ Бейзил Кардинал Гюм, видав публічне повідомлення, що він запросив Папу Римського Івана Павла II з візитою до Англії та що Папа це запрошення прийняв. Візита має відбутися літом 1982 року. Заплянована візита Папи в Англії викликала велике зрушення в тій країні. Є це перша в історії тієї країни візита голови Католицької Церкви. Від часу зірвання з Римом за панування короля Генрі VIII, відносини були напружені, а навіть дуже ворожі між англіканською Церквою і католиками. Католиків переслідувано, часом карано смертю, а ще до сьогодні англійський пануючий не має права запросити Папу на відвідини до Англії, а членам королівської родини заборонено женитися з католиками. Та мабуть більше зрушення серед протестантських фанатиків як запрошення Папи католицьким Архиєпископом викликало запрошення його Архиєпископом Кентербері, д-ром Робертом Рансі, головою англіканської Церкви „відбути екуменічне паломництво" до історичної катедри в Кентерберрі, де 1170 замордовано архиєпископа Томаса Беккета.

ІРАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ, познайомившись із листою членів нового кабінету міністрів, яку запропонував прем'єр Мохаммед Алі Раджай, відложив дискусію над цією справою, бо президент Ірану Бані-Садр не погодився на деяких кандидатів, не знаходячи в них будь-яких кваліфікацій на ці пости. Прем'єрові Раджаєві, проте, вистачало, що кандидати були ревні мусулмани. Цього також вимагав Аятолла Хомейні. Одначе Бані-Садр уперто вимагав, щоб принаймні на важливіших постах були компетентні люди. І хоч таких в Ірані не бракувало, вони не витримували перевірки їхньої мусулманської ревности й мусіли відпасти.

ЧОРНОВОЛА ПЕРЕВЕЗЕНО В ЯКУТСЬКУ АССР



Вячеслав Чорновіл

Ню Йорк, Н.Й. (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України прийшла вістка, що Вячеслав Чорновіл від 13-го серпня ц.р. ув'язнений в концтаборі Якутії. Його адреса така: Якутська АССР, пос. Табаган, учр. ЯД-40/7.

Як вже відомо з попередніх повідомлень, суд над Чорноволом відбувся 6-го червня в Якутську, де його засудили на 5 років таборів за „намагання зґвалтування", що насправді було провокацією, спрепарованою в кухні КҐБ. Від дня арешту, 8 квітня ц.р., Чорновіл провадить голодівку на знак протесту проти каґебівської сваволі. Його примусово годують. Чорновіл повідомив приятелів, що голодівку він не припинить, хіба що на пропозицію Міжнародної Амнестії або ПЕН-клюбу.

Щоб допомогти Чорноволові в його боротьбі проти насильства, треба посилати листи й телеграми з привітами на його адресу в концтаборі, а теж протестні листи до органів влади СССР.

Слід пригадати, що теперішній засуд Чорновола — четвертий з черги. Вперше його засудили в 1966 році на три місяці таборових робіт за відмову зізнавати на закритому процесі братів Михайла і Богдана Горинів і Мирослави Зваричевської у Львові. Вдруге — в 1967 році за написання відомої збірки „Лихо з розуму". Тоді його засудили на три роки таборів, але звільнили після 18 місяців на підставі амнестії. Втретє Чорновола арештували 13-го січня 1972 року під час масових арештів української інтеліґенції і засудили на 7 років таборів і 5 років заслання. Четвертий раз його арештували в Якутській АССР, де він відбував заслання.

• •

16-го липня ц.р. засудили на один рік таборів суворого режиму українського філософа Василя Лісового. Як ми вже повідомляли раніше, він, після відбуття 7-річного строку в таборах, перебував на засланні в Бурят-Монгольській АССР. Причина нового арешту й засуду — „дармоїдство", що його органи КҐБ останньо вживають для виправдання нових репресій проти українських патріотів.

• •

7-18 червня ц.р. відбувся на Україні суд над Віталієм Калиниченком, видатним учасником українського правозахисного руху. Його теперішній строк — 10 років таборів і 5 років заслання.

12 січня 1967 року Калиниченка теж засудили на 10 років таборів за „антирадянську діяльність". Після звільнення він від 1877 року жив у Васильківці Дніпропетровської области (до речі, він там народився 31 січня 1937 року). Арештували його 25-го листопада 1979 року.

Перед своїм першим арештом і засудом Калиниченко закінчив в 1966 році Київський інститут народного господарства, опісля працював у проєктних установах Києва та Ленінграду.

Під час першого ув'язнення Калиниченко перебував у Пермських таборах, де брав участь у страйках і голодівках політв'язнів.

В Америці

ЗГІДНО З ПЕРЕВЕДЕНИМ опитом журналу „Нюзвік", республіканський кандидат на президента Роналд Реґен має більші вигляди на вибір, як президент Джіммі Картер. До таких висновків журнал дійшов на підставі розмов з електорами. Досі 50 відсотків електорів заявились за Реґеном. Для вибору президента потрібно 270 голосів електорів. Згідно із журналом „Нюзвік", Реґен вже має забезпечених 320 голосів електорів. Опити були переведені у 33-ох стейтах. Дослідчий інститут Ґаллупа, висловлюючись про незалежного кандидата Джона Андерсона каже, що 71 відсотків виборців погоджуються з думкою, що його слід допустити до публічних дебат між кандидатами на президента.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖІММІ КАРТЕР, виступаючи у місцевості Індепенденс, Мо.,місті народження Гаррі Трумана, сильно атакував республіканського кандидата на президента Роналда Реґена заявляючи, що він задумує вести агресивну політику і перегони в зброєнні із Совєтським Союзом, що дуже скомплікує міжнародні відносини і стане загрозою для світового миру. Відгук на ці обвинувачення Президента був радше неґативний. Місцева преса погоджувалась з твердженням Реґена, що дотеперішня політика Уряду ЗСА уможливила Москві прийти до мілітарної переваги у світі.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ вислав, на доручення президента Картера, засекреченого листа до голів трьох европейських держав — Західньої Німеччини, Великої Британії і Франції, суґеруючи, щоб вони підвищили свою економічну допомогу для Польщі. Картер у листі до Гельмута Шмідта, Марґарети Тачер і Валері Жіскара д'Естена звернув увагу на тяжку економічну ситуацію в Польщі, яка значно погіршилась тепер у зв'язку з 18-денним страйком портових робітників. Засекреченість цього звернення полягала в тому, що ЗСА не хотіли вмішуватись до внутрішніх справ Польщі і вичікували на закінчення переговорів між робітниками і комуністичним урядом у Варшаві.

БЕРТ ЛЕНС, колишній член Уряду президента Джіммі Картера, відмовляється свідчити перед спеціяльною сенатською підкомісією, яка розслідже справу Біллі Картера, брата Президента за його зв'язки з Лівією і фінансову винагороду, яку він отримував від лівійського диктатора Каддафі. У листі до голови цієї підкомісії, сенатора Бирч Бая, Ленс пише, що він погоджується говорити про фінансові справи Біллі Картера тільки публічно і про все, щоб назавжди закінчити з цією справою. Його свідчення перед підкомісією, на думку Ленса, не принесе розв'язки афери Біллі, ані не спричиниться до вияснення його фінансового замішання, бо підкомісія не виявляє всіх справ і не подає їх до публічного відома. Крім того Ленс не довіряє усім членам підкомісії і критикував колишнього генерального прокуратора Ґріффіна Белла, який знав про справу Біллі Картера, але нічого не зробив, щоб цьому запобігти.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P. O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Два Китаї

Республіканський кандидат на президента, колишній двократний губернатор Каліфорнії Роналд Реґен критикував під час своєї виборчої кампанії Уряд президента Картера за повне зірвання усіх офіційних взаємин із колишнім вірним союзником Америки Вільним Китаєм, себто урядом на Тайвані (Формозі), як цього вимагав комуно-китайський уряд в Пекіні, з яким ЗСА нав'язали дипломатичні взаємини. Пекін гостро зареаґував проти таких виступів Реґена і довкола цієї справи розпалилася пресова дискусія та залунали різні голоси видатних діячів.

Щоб заперечити, що він, Реґен, ставши президентом не задумує зміняти політику супроти Пекіну, він вибрав собі на свого заступника, на віцепрезидента, Джорджа Буша, колишнього амбасадора ЗСА у Пекіні. Проте подорож Буша до Пекіну в минулому тижні і його розмови з тамошніми лідерами не мали успіху, як проголосила офіційна пресова аґенція Пекіну. Пекін не хоче найменшої зміни американської політики у відношенні до проблеми Китаю. Американський Уряд визнав принцип існування тільки одного Китаю і то репрезентованого суходільною владою комуністів у Пекіні.

Слабість позиції Реґена тому, що й протикомуністичний Вільний Китай на Тайвані стоїть теж на становищі існування тільки одного Китаю. Різниця між ними та, що протикомуністичні вільні китайці вважають комуністичну владу на суходільному Китаї за узупаторську і мріють завжди про відновлення у Китаї демократичного устрою, а комуністичний режим у Пекіні вважає режим на Тайвані, встановлений у 1949 році еміґрантами з Китаю як нелеґальний чи просто зрадницький.

Зміна американської політики у відношенні до Китаю прийшла за президента Ричарда Ніксона, коли він перший вислав до Пекіну у строго засекреченій місії Генрі Кіссінджера для нав'язання безпосереднього контакту. Ці контакти й переговори велися і за наступника Ніксона, також республіканського президента Форда і за теперішнього президента демократа Картера. Реґен, як виходить із його заяв, прагне встановити у Тайвані офіційного репрезентанта Америки, хоч останньо, виступаючи на пресовій конференції, він таку можливість заперечив. Тепер зв'язковим — у торговельних і культурних справах — є неофіційно Американський Інститут у столиці Тайвані Тайпеї. Пекін невдоволений такою інтенцією Реґена, бо вважає це зламанням існуючого політичного стану. Пекін зобов'язався не робити збройного наїзду проти Тайвану і пробує різними способами перевести з'єднання Тайвану зі суходільним Китаєм „мирними засобами", але найбільшою перешкодою для цього є глибоке взаємне недовір'я: вільні китайці на Тайвані, де живе 17 мільйонів людей, не вірять, що їм дійсно залишать широку автономію і теперішній демократичний режим із вільною торгівлею і не хочуть виректися мрії-надії на відзискання влади на суходільному Китаї.

Зворот президента Ніксона в сторону Пекіну прийшов під натиском змінених обставин: зросту совєтської загрози. ЗСА за президентури Ніксона бажали здобути для Заходу союзника, який вправді мілітарно і економічно ще слабий, але має невичерпний людський потенціял (900 мільйонів душ) і разом із Японією, правдоподібно, становитиме реальну заставу проти совєтського аґресивного імперіялізму на далекому і Середньому Сході. Це напевно розуміють Реґен і Буш і тому треба припускати, що вони не пропаґуватимуть концепції „двох Китаїв", яку відкидають усі китайці — комуністи і протикомуністи.

ЛЬОКАЛЬНІ, як спочатку здавалося, страйки учителів поширюються тепер на все нові й нові місцевості. Філядельфійські учителі, які домагаються повернення до праці раніше звільнених 2,300 учителів і підвишки платень, дали притоку до страйків в багатьох інших містах. За Філядельфією пішли учителі в Кренфорді, Н. Дж., Сан Хозе в Каліфорнії, Сейн Луіс, Мо., Піттсбургу, Па, Рочестері, Н. Й. Домагання учителів майже однакові: підвишка платень, збільшення учительського складу, безпека в школах, непогодженість з політикою вимішування учнів для расового збалянсування тощо.

ВСІ НАМАГАННЯ ТУРЕЦЬКОГО УРЯДУ припинити хвилю тероризму, яка розгортається по цілій країні і жертвою якої падають не лише провідні й визначні діячі, але і звичайні громадяни, не приносять сподіваних наслідків, навпаки, терор поширюється далі. Наприклад, протягом однієї доби жертвами терору впало 24 людей. Запроваджений урядом воєнний стан в Туреччині й наглі суди також нічого не помагають. Тероризм так поширився в країні, що поліційні й тюремні чинники часто не виконують своїх обов'язків як слід. Арештовані, а навіть засуджені на смерть зникають з в'язниць, а поліція не арештує не раз навіть тих, про яких відомо, що вони є членами терористичних груп і виконували терористичні акти. Шукаючи засобів, як вийти зі складного положення, турецький уряд вирішив велику частину відповідальности перекинути на льокальну адміністрацію і поліцію.

Ярослав Гайвас

НАЙСЛАБШОМУ МІСЦЕВІ — НАЙБІЛЬША УВАГА

Найпопулярнішою цитатою з творів Леніна, основника російського типу комунізму-большевизму, стає під сучасну пору в СССР: „Марксизм непримиримий з націоналізмом... Марксизм висуває на місце всякого націоналізму-інтернаціоналізм". І це твердження вийнятково правдиве, тільки під інтернаціоналізмом совєтського типу скривається зовсім простий російський імперіялізм. Бо марксизм і націоналізм це органічні й дефінітивні антиподи, між якими немає й не може бути ні „містка ні кладки", бож націоналізм видвигає народ і націю, як основну вартість і базу своєї візії майбутнього, а марксизм заперечує її, вважає віджилою категорією, а на її місці бачить робітничу клясу, частину кожної нації, яка не лише має її заступити, але й мусить знищити. Ленін і ленінізм додали до того суттєвий додаток, доповнення: зі злиттям усіх націй в одну, покищо на території СССР шляхом „природного" процесу „сближеніє-сліяніє", залишиться одна російська нація, яка накине усім іншим російським мову, культуру, створений Москвою лад та які будуть послушним знаряддям єдиного центру, тобто Москви; а все це під прикриттям нововинайденого духового й соціяльного явища „совєтський народ".

„Бойовий лозунг"

Зацитоване вгорі совєтське гасло у відрізненні до інших є не тільки „бойовим лозунгом" у СССР, але його найбільше послідовно й невідхильно переводять у життя. Саме тепер „на всіх язиках" у СССР бринить цей цитат Леніна у виступах дрібних місцевих аґітпропів і республіканських керівників, в газетах, пропаґандивних матеріялах та наукових виданнях. Ось, наприклад, теоретичний офіціоз і взагалі головне напучаюче видання комуністичної партії в Україні „Комуніст України" вже від декількох місяців веде спеціяльну рубрику „Сім'я єдина — Радянський Союз", у якій висловлюються власне до цього питання різні керівні республіканські діячі, починаючи по абетці з Азербайджану, а в серпневому числі вже дійшло до Грузії. Т. М. Єнукідзе, секретар ЦК КПартії Грузії видрукував свою статтю.

Усі ті вимушені міркування подібні до себе як дві краплі води. Написані бо вони на те саме доручення і для тієї самої цілі, тобто щоб скріпити панування Москви над народами, які „репрезентують" ті поодинокі автори. А побудовані ті статті на основному, що в статті Єнукідзе: „Саме великий російський нарід допоміг Грузії, яка обливалася кров'ю у нерівній боротьбі з іноземними загарбниками. У 1783 році було укладено Георгіївський трактат — це перша офіційна хартія дружби і братерства між Росією і Грузією". Отак усі автори, і ті, які вже мали нагоду виписати свою „домашню задачу", і ті, які це щойно робитимуть, не минають, а навпаки виходять з того самого мотиву: старшобратства російського народу, його „вічної приязні" до всіх інших народів, його передової ролі покищо в СССР, а прийде час — тоді й у світі.

Всеросійська система

Уся діяльність, і щоденні виконування завдань і великі загальні пляни зводяться до того, щоб вбудовувати кожний нарід і на кожному відтинку його життя у все-російську систему. Єнукідзе пише: „Саме завдяки участі республіки у всесоюзному поділі праці економіка її розвивається планомірно, як органічна невід'ємна частина народного господарства СССР. Ми сильні тим, що соціялізм породив новий тип патріотизму, який поєднує любов і повагу до свого національного з вірністю і відданістю радянському".

Чому саме тепер така злива таких вірнопідданчих дитирамбів? Відповідь дуже проста: не зважаючи на всі „небувалі успіхи ленінської національної політики", на „створення нової людської спільноти — совєтського народу" та на виплекання „нового типу людини — совєтської людини" національна проблема і національні відносини в СССР, а головно відносини поодиноких народів до російського народу є найслабшим пунктом Совєтського Союзу. Є це пункт, який, поминаючи все інше, сам собою веде до розвалу Совєтського Союзу, до остаточної ліквідації російської імперії та до побудови, чи відбудови поодинокими народами власних самостійних від нікого незалежних держав. Національне питання, прагнення поневолених у СССР народів здобути статус рівноправних суверенних народів у власних державах, а тим стати рівними всім іншим народам включно, очевидно, з „великим російським народом" є найслабшим місцем СССР і його політики та його ахіллесовою п'ятою. І тому „по високочайшому повелєнію" сиплються як з рога обильности статті, спомини, есеї, які присвячують тій проблемі стільки уваги та ще раз і ще раз пробують умовити в читачів, що без Москви вони каліки, безрадні, здані на ласку й неласку „іноземних загарбників".

Ця смертельна проблема російської імперії буде головною, або одною з найголовніших точок 26-го з'їзду КПСС, який відбудеться на

(Закінчення на стор. 3)

Іван Кедрин

ВЧІМ СВОЇХ ДІТЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ!

Кожний із нас знає конкретні випадки із кола своїх ближчих чи дальших знайомих, як батько чи мати каже своїй дитині: „Тобі не треба знати українську мову, ти американець /-ка/ і тобі досить знати мову англійську". Або: „Говори до мене по-англійськи — я таким чином швидко і краще навчуся англійської мови". Або: „Ти не журися, твоя вимова така гарна, що ніхто не пізнає, що ти не з англійського роду"...

Прояв асиміляції

Такі й їм подібні вислови батька-мами чи дідунябабуні до своїх дітей чи онуків — це не тільки прояв процесу природної асиміляції. Це сумні прояви почуття меншевартости, придбаного в чужомовному середовищі і це прояв затрати почуття національної — власної — гідности і гордости, — прояв, що його не можна стрінути у жидів, поляків, німців, у будь-якому іншому народі, який гордиться своєю приналежністю власне до свого народу. Такий підхід батьків-дідів також з реального, практичного, погляду дуже нерозумний. Бож тепер це вже загально відома правда, що той кандидат на будь-яку працю упривілейований, який у своїй аплікації подає, що знає більше, як тільки одну англійську мову. Коли у численних американських університетах і коледжах завели російську мову й російські інститути, то не тому, що американцям імпонує імперія, а з суто практичних причин: американським державним установам та американському промислові й торгівлі потрібні службовики, які знають мову країни, з якою вони мають зв'язки. Це стосується також японської, еспанської, німецької, французької мови. І в деякій мірі цей процес починає вже стосуватися й української мови.

Коли в останніх роках ЗСА почали робити сільськогосподарські й інші виставки на терені УССР — пошукували молодих українських людей, американських громадян, із знанням також української мови. Зворот в ЗСА і Канаді до „багатокультурности" прийшов тому, що збанкрутувала теорія і практика „перетоплюючого казана".

Практичне питання

Отож це не тільки питання патріотизму, питання національної гідности, це не тільки питання пошани до своїх батьків-дідів, які народилися і виросли в Україні, але й питання сутопрактичне. Навчання дітей-онуків української мови, ні трішки не шкодить шанувати й любити країну, у якій вони народились. Ніхто у школі чи на будь-якому варстаті праці не буде дивитися кривим оком на дитину і дорослу людину, яка володіє також мовою своїх батьків-дідів. І навпаки: нема у світі розумної освіченої людини, яка схвалювала б і шанувала б людей із почуттям меншовартости.

Ці рефлексії зроджуються у зв'язку з наближенням дати — початку шкільного року і початку діяння курсів українознавства. Батьки, посилайте своїх дітей до приватних шкіл при українських католицьких або православних церквах. Вони дають такий сам доступ до університетів і коледжів, як американські школи, з тією різницею, що в наших школах звертають більшу увагу також на виховання, на мораль, на поведінку, а не тільки на напихання в учня-учениці маси різного знання, головно про саму Америку.

Батьки, посилайте своїх дітей до шкіл українознавства!

В системі Шкільної Ради при УККА є 33 школи українознавства, разом із 282 кваліфікованими вчителями і 3,000 учнями, хлопцями й дівчатами. Це страшенно мало, але це упривілейований кадр освічених людей, які володітимуть більше, як тільки одною мовою. Знання української мови не одному з тих вихованців шкіл українознавства продиктує студіювати у високій школі мови, — або поширити своє знання двох мов на ще якусь третю: тоді багато кращі шанси дістати кращу й вигіднішу та відповідальнішу працю — в науковій ділянці, чи на державній службі, у промислі чи в торгівлі, в міжнародній інформаційній системі.

Воля батьків

Освіта й виховання дітей залежить виключно від батьків. Від них залежить захоронити своїх дітей від отруйливого впливу вулиці. Від батьків залежить, щоби дитина зрозуміла, що крім телевізійного апарату й автомобіля існують ще вартості духові. Мішані подружжя не є страшні, коли обоє батьки мають культурне почуття взаємної толеранції і розуміння, що не треба плекати у своїй родині почуття меншевартости. І почування і розум одностайно диктують: батьки — не нехтуйте справи навчання своїх дітей-онуків рідної української мови, бо не шануючи її — ви не шануєте себе самих. І як тоді можете вимагати, щоб інші шанували вас!

Я. Татомир

ДОБРІ ВІСТКИ З РИМУ І ГАРВАРДУ

За українською громадою на американському континенті — численні осяги в ділянках громадського, культурного, економічного і навіть політичного життя. Це стає наявним, коли ми замість шукати неґативів у цілому, об'єктивно порівнюємо нашу еміґрантську громаду з іншими етнічними групами.

Та у нас є і великі занедбання. Одним із найбільших занедбань була відсутність кількадесят років, поважної, плянової і достатично великої своїм обсягом праці над документацією злочинів Москви в Україні від 1917 року і злочинів Німеччини в Україні під час II-ої світової війни.

Немає сумніву, що нашим першим, священним обов'язком є закріпити у свідомості, у пам'яті людства історію варварського поневолення українського народу червоною Москвою та 20 мільйонів жертв і море крови і сліз, що їх червона Москва принесла в Україну, а теж закріпити для історії варварські злочини, що їх поповнили над українським населенням гітлерівські "іберменші".

Найбільший злочин

Один із найбільших злочинів у всій історії людства — це знищення Москвою десяти мільйонів українських хліборобів: їх викидали з маленькими дітьми і з немічними старцями з їхніх предківських хат, їх, ограблених, везли в неопалених вагонах на далекий Сибір і ті з них, які не вмерли під час транспорту, гинули від холоду, голоду, невільничої праці і знущань у Сибірі. Влада „раю робітників і селян" силою забирала від хліборобів збіжжя та інші продукти їхньої праці і вони мільйонами вмирали жахливою голодовою смертю на найбагатшому чорноземі Европи... Десятки і сотні тисяч українських хліборобів, які не попали на Сибір, вмирали, замучені у в'язницях Вінниці та інших міст, містечок і сіл України.

Це масове вбивство мільйонів українських хліборобів кладе на нас священний обов'язок дати велике, незнищиме, тривале, вічне свідоцтво перед історією світу про цей варварський злочин.

Слід згадати, що ми маємо деякі англомовні видання, які відносяться до злочинів червоної Москви та до німецьких злочинів під час Другої світової війни, та це або невеликі праці, у переважаючій більшості малі брошури, або праці давно видані у яких не використано різних вартісних матеріялів (з різних державних, військових і т. п. архівів, які щойно недавно „розклясифіковано"), бо в часі коли писано ці праці згадані матеріяли були недоступні. Йдеться про великі, дбайливо опрацьовані і репрезентативно оформлені й видані англомовні праці, які вагою своєї якости пробили б собі шлях до шкільних і публічних бібліотек англомовних народів та до кабінетів істориків, письменників, журналістів, політичних та державних діячів західного світу.

Потреба фондів

Українська преса принесла перед кількома місяцями добру вістку з Риму, що УКУ почав працю над виданням великої книги про мартирологію Української Церкви у Совєтському Союзі.

Недавно ми одержали ще одну добру вістку, цим разом з Українського Інституту в Гарварді, про те, що Український Інститут рішив опрацювати і видати велику працю про штучний голод в Україні.

І УКУ і Український Інститут в Гарварді є, без сумніву, інституціями, які є найбільше компетентні і спроможні опрацювати згадані видання. Та ми мусимо взяти до уваги те, що видання таких великих праць вимагає не тільки відповідних наукових працівників, але теж великих фондів.

Та ми не сумніваємось у тому, що чисельна, заможна і жертвенна українська громада у ЗСА і Канаді допоможе видати ці так дуже потрібні праці.

Щоб не бути голословним, автор цієї статті складає 1,000 долярів на видання праці про штучний голод в Україні.

В останніх 60-ти роках, наш нарід переніс жахливі удари. Мільйони невинних жертв, море терпінь, крови і сліз не сміють піти в забуття. Треба великих праць, праць — пам'ятників мільйонам неповинних жертв, мільйонам наших братів і сестер, що їх брутально знищила Москва та гітлерівська Німеччина.

В БАРСЕЛЬОНІ, ЕСПАНІЯ, терористи вбили ще одного еспанського генерала, Енріка Бріз Арменголя, коли він їхав до праці. Згідно зі здобутими поліцією даними, злочину доконали не баскські терористи, але невелика терористична група ҐРАПО, назва якої походить від еспанських слів, що значать Перша революційна антифашистська група. Організація ця маловідома, хоч виконала до тепер декілька значніших терористичних нападів. Кілька днів перед вбивством генерала Арменґоля еспанська поліція вбила основника і головного керівника цієї групи, коли він ставив поліції збройний спротив у часі арешту. Вбивство генерала викликало велике обурення серед суспільства і керівних кіл Еспанії, а головно провінції Катальонії, в якій лежить місто Барсельона.

Роман Кобринський

ІНДІЯ — КРАЇНА СХОДУ

(5)

Звиджуючи це озеро, ми переплили побіч острівців, як Чар Чінарі, парк Неру та при ньому скупчення лотосу та водних лілей. Друге озеро Наджін має прозору воду і чисте дно, тому пригоже для водних спортів. У місцевому клюбі можна одержати всяке приладдя для яхтування, їзди на човнах чи водних лещатах. На цих обох озерах немає хвиль. По дорозі ми відвідали ще різьбарню дерев'яних виробів та робітню виробів з „папіє маше". Паперові відпадки робітник збиває тут під пресою на тонку плитку, з якої з черги виробляє скриньки, таці, тарілки, коробки, дзбанки, які він відповідно розмальовує — все це гарне, естетичне і дешеве.

Наступного дня ми оглянули городи Муґаль. Є їх три. Найменший розміром це Часма Шагі, віддалений яких 5 миль від Срінаґару, влаштований в XVII ст. шахом Джаганом. Творить він три тераси з водограями. Вода, що випливає з джерела, зимна, чиста, прозора і має мінеральні складники. Другий город Нішат підноситься десятьма терасами вгору, насадженими квітниками; він знаний з покладів урану. Спорудив його також в XVII ст. Асаф Кан, цікавий своїми „водоспадами" в мініятюрі. Та найкращим городом є Шалімар (цією назвою названа французька парфума). Шалімар лежить яких 10 миль на південь від Срінаґару, влаштував його в XVII ст. для своєї дружини, з якою проводив він літо в цілковитому відокремленні. Шалімар з різнікольоровими квітниками, басейнами пливучої води, водоспадами, павільйонами — є вимріяним місцем для малярів і поетів.

Для витривалих мандрівників є ще одна прогулянка в район Гімалаїв до Лядаку, у найвище положені ще замешкалі околиці під Гімалаями, з непривітним однак кліматом: гарячим днем і ледоватою студінню вночі. Неймовірна сухість повітря та пустелі гір змушують мешканців держатись долин гір. Дорога тут в'ється до найвищого гірського просмику Фатуля, на висоті понад 13 тисяч футів над поземом моря. По дорозі, на скелях примістились манастирі, а на збіччях гори — дімки серед дикої непривітної природи.

Гострий підгімалайський клімат причинився до того, що племена, які там живуть, наприклад, плем'я шерпа, звикли вже до високогірського розрідженого повітря і віддають чималу прислугу як носії у гімалайських експедиціях. Інші племена як ґурка відзначаються незвичайною особливою войовничістю, їх наймали англійці до своїх воєнних походів.

Окреме пополудне ми присвятили оглядинам фабрики килимів зі славної кашмірської вовни. У великій залі працює, із зігнутими під себе ногами, головний проєктодавець взорів килимів, які опісля розмальовують робітниці і передають до залі виробництва. Основу завішує килимкар вертикально, і починаючи здолу, зав'язує нитку і затягає вузол при вузлі, підрізуючи кінці ниток спеціяльними ножицями. Ця робота є дуже прецизійна і вимагає багато вмілости та часу, бо на один квадратовий інч іде понад 400 вузлів. Тому виготовлення середньої величини килима триває шість до вісім місяців.

Наприкінці піддають килими спеціяльній обробці, в процесі якої усувають забрудження і пил, виправляють дефекти тканин, зм'якшують контрасти кольорових відтінів, а поверхні дивана надають оксамитного блиску. Опісля ми оглядали виставку готових килимів, де продавець по приступній ціні пропонував нам закупівлю малого килиму з дуже гарним взором. І ми жаліємо, що його не купили, був би це додаток до нашої збірки, де маємо вже фльокатті з Греції та марокканський килим з Касаблянки.

У неділю ми вибралися до місцевого католицького костьола. Познайомились там зі студентом-теологом, німцем з Фрайбурґу, що жив у Срінаґарі вже кілька місяців та студіював тут східні релігії. Він нам розповідав, що у Фрайбурзі познайомився з нашими українськими богословами, ходив на наші богослуження і полюбив наш церковний спів. Знає також Патріярха Йосифа Сліпого.

4

Королівство Непаль, положене у підніжжі Гімалаїв, з населенням різних рас і племен, які говорять різними мовами, сягає від високогір'я Тибету до середущої, найгустіше заселеної частини країни та до джунґлів з вологим кліматом, де живуть носороги і бенґальські тигри. Населення бідне, тому не диво, що прошаки обступають вас при кожній нагоді та нівечать вам всю приємність звиджування країни. Катманду — це столиця країни, з безліччю святинь і палат. В центрі міста є площа Дурбар зі святинями і королівською резиденцією, збудованою королем Малля, де двері, вікна і балькони є обрамовані різьбами в дереві. З черги оглядаємо стовп короля Малля з його статуєю на вершку, історичну палату та комплекс святинь Гануман Дока з постаттю бога террору в багряному плащі. В середині цього комплексу будинків находиться святиня Теляджу, триповерхова паґода з XVI ст. Це найсвятіше місце Інду, чужинцям туди входити не вільно. Натомість, центральна площа Насаль Човк призначена для релігійних святкувань і королівських коронацій.

Цікавий є триповерховий, з двома кам'яними левами при вході, дім, з гарно різьбленими вікнами — Кумарі Деві — дім, де живе „живуча богиня". Є тут звичай, що з відповідними церемоніями та ритуалом, вибирають чотири-до шістьлітню дівчину на „живу богиню". Як „богиня" вона, відповідно зодягнувшись, бере участь у всіх торжествах і парадах у тій країні. Вона живе в окремому домі — самітна та опущена. Ми ввійшли на площу в середині дому. У відповідь на плескання у долоні, вона появилася на ґалерії дому, і поглянувши на нас сумними очима, швидко зникла. І ми зрозуміли, що вона є в'язням у своїй палатці і радо б проміняла свої „достатки"... за волю. Та щоб видістатися на волю, вона мусить ждати аж до статевої зрілости. Тоді її обдаровують та випускають із палатки, а на її місце вибирають нову „богиню".

(Продовження буде)

Головна Управа Т-ва „Бойківщина"
повідомляє,
що в днях 20-го і 21-го вересня 1980 року
на СОЮЗІВЦІ в Кергонксон, Н. Й.
з нагоди 10-тиріччя оснування Товариства
відбудеться

ЮВІЛЕЙНИЙ — IV З'ЇЗД
КОЛ. МЕШКАНЦІВ БОЙКІВЩИНИ З КАНАДИ І ЗСА

З'їзд проходитиме під гаслом СКВУ — *„За деколонізацію Росії та Самостійність України".*

В програмі З'їзду:

Субота, 20-го вересня 1980 р.
Від год. 9:00 ранку — Реєстрація.
Від год. 12:30 — 2:00 по пол. — Обід.
Год. 2:00 по пол. — Відкриття З'їзду, звіти Головної Управи й Контр. Комісії, дискусія, програмова доповідь — інж. ЮРІЙ ЯРЕМКЕВИЧ, вибір нових Керівних Органів та схвалення резолюцій.
Год. 7:00 веч. — БЕНКЕТ: Доповідь — ЛЕСЯ ГОРОДИСЬКА
Мистецька програма.
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА з ТАНКАМИ
Неділя, 21-го вересня 1980 року
Год. 9:00 ранком — СВЯТА ЛІТУРГІЯ, ПАНАХИДА.
Спільна світлина та закриття з'їзду.

•

В часі З'їзду буде відкрита
МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА
експонатів Музею Бойківщини та приватних збірок.
Закликаємо до масової участи старше Громадянство і Молодь.

•

Зголошення участи в З'їзді посилати на адресу Головної Управи: 2222 Brandywine Street, Philadelphia, Pa. 19130. приміщення замовляти на Союзівці: UNA Estate, Foordmore Rd., Kerhonkson, N.Y 12446. Тел.: (914) 626-5641.

За Головну Управу Т-ва „Бойківщина" і Діловий Комітет:
Мґр Мирон Утриско — Проф. Олександер Татомир
Софія Коморовська

Чікаґо й околиця!
ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
в Чікаґо, Ілл.
повідомляє, що
в суботу, 20 вересня 1980 р., о год. 6:30 веч.
в Союзовому домі в Чікаґо, Ілл.
при 845 Н. Вестерн Авеню
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ ОКРУГИ

участь в нарадах повинні взяти члени окружної Управи, всі відділові урядовці та делеґати на 29-ту Конвенцію УНС.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці округи за останніх 8 місяців.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати до кінця року 2.000 нових членів.
4. Обговорення загальних союзових справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:
д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
інж. Анатолій Дорошенко, гол. радний УНС
Олена Олек, головна радна УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Михайло Сорока, *голова* — Степан Горалевський, *секретар*

Вступайте в члени УНС!

Увага! ФІЛЯДЕЛЬФІЯ І ОКОЛИЦЯ! Увага!
Світличка при УЗХ у Филядельфії, Па.
проголошує
ВПИСИ ДІТЕЙ
ДО СВІТЛИЧКИ
у четвер, 11-го вересня 1980 року
від 10-ої год. ранку до 12-ої полудня
в приміщеннях
Українського Освітньо-Культурного Центру
700 Cedar Rd., ABINGTON, Pa.

- Світличка відбуватиметься три рази в тиждень — **у вівторок, середу і у четвер, в год. 9 до 12-ої дня,** під проводом трьох учительок.
- Дітей приймається від 2½ років.
- Дитина мусить розуміти по-українськи і вміти висловити те, що найконечніше в нашій мові.
- По ближчі інформації можна дзвонити до **Оксани Матли, голова — 1-215-355-9159.**

КУМФ

КАНАДСЬКО-УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА ФУНДАЦІЯ
запрошує вас на
МИСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ МАЛЯРСЬКИХ ПРАЦЬ
ОМЕЛЯНА МАЗУРИКА
З ПАРИЖА
14 до 27 ВЕРЕСНЯ 1980 р.
В ҐАЛЕРІЇ ФУНДАЦІЇ
при вулиці БЛЮР ч. 2118А
ТОРОНТО, ОНТАРІО
Тел. (416) 766-6802

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ:
В НЕДІЛЮ 14 ВЕРЕСНЯ 1980 р.
о годині 2-ій по полудні
Виставку відкриє проф. Катедри Українознавства при Торонтському Університеті
Д-р. ПАВЛО Р. МАҐОЧІ
ҐАЛЕРІЯ ВІДКРИТА:
НЕДІЛЯ 1.00 — 5.00
ПОНЕДІЛОК-СУБОТА 12.00 — 6.00

Найслабшому...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

початку чергового року. Совєтська преса дістала доручення піднести температуру довкола пов'язаних з нею питань до найвищого ступеня, щоб барабанним пропагандивним шумом заслонити дійсний стан справи. В щоденнику „Радянська Україна" з 12-го серпня керівні пресові органи усіх 15 республік на чолі з „Совєтскою Росією", що виходить у Москві, оголосили звернення п. з. „Ми — радянський народ". В цьому зверненні всі ті газети звертаються до своїх читачів, щоб ті розказали у своїх статтях і матеріялах, надсиланих до редакцій про „ленінську інтернаціональну дружбу радянських людей, про її животворну силу".

У цьому самому зверненні пишеться про „величезне завоювання ленінської національної політики", про „чуття сім'ї єдиної", але дійсний стан речей вимагає приглушуючого вереску партійної і всеросійської пропаганди, щоб нею ще раз попробувати заглушувати справжні почування людей, справжні прагнення народів. Москва ще раз пробує осягнути неосяжне: в світі, який прямує до створення стану, в якому будуть тільки вільні й рівні народи, зберегти російську імперію, російське страшобратство й непрошену „опіку" Кремля над іншими народами. Та цьому надходить кінець і 26-ий з'їзд, як і всі інші почини перед ним і після нього, не стримають природного впливу речей і природного розвитку народів.

ВІДОМИЙ ЧЕСЬКИЙ ПУБЛІЦИСТ ЇРІ ЛЄДЕРЕР, який прибув до Західньої Німеччини з дружиною і дочкою, попросив права азилю в баварських чинників. Лєдерер був співосновником чехо-словацького правозахисного руху, який називається в ЧСР Хартія 77, та автором численних captchaзахалявних видань, що мають тут назву „видання під колодкою". Серед діячів правозахисного руху він відзначався своїми науковими й літературними здібностями. Тепер він перебуває тимчасово в Баварії в домі свого приятеля, чеського шахового мистця Людека Пахмана, який уже перед тим „вибрав свободу".

28-ий Курінь Уладу Пластунів Сеніорів
„ВЕРХОВИНКИ"
проголошує
КОНКУРС
ЛІТЕРАТУРНОГО ФОНДУ св. п. ЛЕСІ ДЗЯДІВ-КУЛЬЧИЦЬКОЇ
НА ЛІТЕРАТУРНУ ТВОРЧІСТЬ У ПОЕЗІЇ І ЛІТЕРАТУРНІЙ ПРОЗІ

I. нагорода	$150.00
II. нагорода	$ 80.00
III. нагорода	$ 50.00

- Участь у конкурсі можуть брати члени юнацтва молодечих організацій Пласту, СУМ і ОДУМ-у у всіх країнах поселення.
- Твори треба надсилати під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом у окремій запечатаній конверті, слати на адресу: Plast — Werchowynky, 140 Second Avenue, New York, N.Y. 10003, U.S.A.
- Жюрі конкурсу: Богдан Бойчук, Валентина Юрченко і Олександра Юзенів.
- Реченець надсилання творів: **1-го січня 1981 року.**

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:
- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас
акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ДО ЖЕНЕВИ, ШВАЙЦАРІЯ, прибула делеґація австралійських тубільців, щоб скласти протест перед Комісією людських прав при ОН проти уряду Австралії, який допускається „пониження й деправації раси тубільців", нищить її культурні здобутки, а це знову ослаблює вітальну силу цієї раси й вона заникає. Та найважчий закид цієї делеґації є те, що австралійський уряд хоче знищити автохтонів голодом. В горі Велика Гоанна, де має жити ящір-бог, велика ящірка, — австралійський уряд почав буріння, — шукаючи корисних мінералів. Ящір-бог, обурений тим, готовий дати всім ящіркам того ґатунку доручення не паруватися. Тоді вони перестануть множитися. А м'ясо ящірок є значною частиною поживи тубільців і без нього вони голодуватимуть. Отже, на думку цих тубільців, ОН повинні заборонити австралійському урядові буріння в тій ґорі.

Управа 28-го Відд. УБС в Ню Йорку, Н. Й.
ділиться сумною вісткою,
що дня 1-го вересня 1980 року,
несподівано відійшов у Вічність

бл. п.
МИКОЛА КІЗИМА
почесний голова 28-го Відділу та почесний Радний Головної Управи УБС.

•

Дружині Покійного та Його Рідні, складають Управа і Члени Відділу глибокі співчуття.

Архівна Комісія Данціґерів
ділиться дуже сумною вісткою з нашими Колеґами й Приятелями, що дня 1-го вересня 1980 року, відійшов у Вічність

наш Незабутній Колеґа
сл. п. дипл. інж.
БОГДАН ПІДГАЙНИЙ
сотник 1-ої Дивізії УД УНА

ПОХОРОНИ відбудуться в Торонті, Онтаріо, Канада, в п'ятницю, дня 5-го вересня 1980 р., з катедрального храму, о год. 10-ій рано.

•

ВП. Дружині та Рідні Покійного висловлюємо наше глибоке і сердечне співчуття.

Друзі

У глибокому смутку повідомляємо, що 1-го вересня ц. р. помер в Торонті, Канада, на 74-му році життя

бл. п. інж.
БОГДАН ПІДГАЙНИЙ

кол. член Української Військової Організації і член Крайової Екзекутиви Організації Українських Націоналістів у західніх областях України, член Проводу Закордонних Частин ОУН і Політичної Ради ОУН, член Закордонного Представництва УГВР, довголітній політичний в'язень, старшина 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії, провідний політичний і громадський діяч, один із зачинателів організованого українського національно-визвольного революційного руху, патріот всеціло відданий боротьбі за державну самостійність України.

Смерть Богдана Підгайного є великою втратою для Українського Національного Руху, для Української Громади в діяспорі та всього Народу на Батьківщині.

•

Родину Покійного, просимо прийняти вислови нашого глибокого співчуття.

ЗАКОРДОННЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО УГВР

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Відділ в Нюарку, Н. Дж.
МУЗИЧНЕ ДОШКІЛЛЯ
під проводом
МАРТИ ШЛЕМКЕВИЧ-САВИЦЬКОЇ
Початок навчання — **вівторок, 9-го вересня 1980 року**
Лекції у вівторок, середу і четвер, 10-12-та год.
Заля при **лютеранській церкві, Ірвінґтон, Н. Дж.**
41-ша вул. і Проспект Аве. (коло Народного Дому)
Вписи тел.: (201) 276-3134

СТАНИЦІ БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УД УНА
у Лігайтоні та Філядельфії, Па.
запрошують Комбатантів і Громадянство на
ДИВІЗІЙНЕ ПЕЧЕННЯ БАРАБОЛІ
в суботу, 13 вересня 1980 р., 4-та год. по пол.
на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.
ЗАБАВА — год. 9-та вечора
Оркестра „ДНІПРО" — Олександра Строцького
Аранжер — МИРОСЛАВ ПРОНЧАК
Смачний буфет у заряді ПАНЬ

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ої УД УНА
Головна Управа
повідомляє про невіджалувану втрату дня 1-го вересня 1980 року, довголітнього члена Головної Управи Братства, кол. Голови Крайової Управи в Канаді, кол. члена УВО, члена Проводу ОУН в Україні, політичного в'язня, старшини 1-ої УД УНА

сл. п. інж.
БОГДАНА ПІДГАЙНОГО

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 4-го вересня 1980 року.
ПОХОРОН — в п'ятницю, 5-го вересня 1980 року в Торонті, Канада.

Високоповажаним Дружині, Донці та Родині, складаємо наше найщиріше співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА БРАТСТВА

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Відділ Нюарк, Н. Дж.
ШКІЛЬНИЙ РІК 1980/81
ПРЕДМЕТИ НАВЧАННЯ І УЧИТЕЛІ:

ФОРТЕПІЯН
Дарія Каранович 375-5689
Таїса Богданська 372-4410
Марія Мацькевич 245-6836
Ґеня Вольц-Гайм 681-3942
Галя Мирошниченко .... (212) 254-2024, 254-6943
Ляриса Крупа .... (201) 539-4937
Morristown, N.J. and New York, N.Y.

СКРИПКА
Рафаїл Венке 762-0756

СКРИПКА, ВІОЛЯ, ЧЕЛЬО
Володимир Тритяк 351-5741
Union, N.J.

БАНДУРА
Роман Левицький 354-3607
Elizabeth, N.J.

УЧИТЕЛІ-АСИСТЕНТИ (ФОРТЕПІЯН)
Зірка Гнатик-Боднар 763-3105
Maplewood, N.J.
Оксана Борбич-Кордуба 933-5614
Rutherford, N.J.
Доза Сиґіда 761-6807
South Orange, N.J.

Початок навчання: **вівторок, 9-го вересня 1980 р.**

У неділю, 7-го вересня 1980 року,
у Церкві-Пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
о год. 9:30 ранку
АРХИЄРЕЙСЬКОЮ СЛУЖБОЮ БОЖОЮ та МОЛЕБНЕМ
буде відзначено
5-тиріччя існування Свято-Софійської Духовної Семінарії, Української Православної Церкви в США,
та початок її чергового академічного року.
опікунча Рада, Адміністрація, Педагогічний Персонал і Семінаристи сердечно запрошують Добродітелів і Прихильників Семінарії, прибути на цю церковну урочистість.

ОПІКУНЧА РАДА СВЯТО-СОФІЙСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ СЕМІНАРІЇ

УСО „Тризуб" відбуде дводенний фестиваль

Горшам, Па(С.Г.). — Тут на власній 32-акровій посілості, заходом УСО „Тризуб" у суботу 6-го і в неділю 7-го вересня відбудеться дводенний фестиваль — зустрічі з громадянством. Програма фестивалю багата, а найважнішою частиною програми будуть змагання копаного м'яча, де тризубівці перший раз на власній площі пригадають глядачам, як „Юкрейніян Нешенелс" здобували честь і славу для „Тризуба".

Програма буде багата, бо запорукою цього є, що аж 20 відбиванкових дружин з різних околиць зголосили участь у грі, які будуть змагатися за трофеї „Тризуба". В суботу увечорі відбудеться забава з танцями на щойно збудованій спеціяльній площадці. Гратиме місцева оркестра „Кавалєри".

Неділя також буде мати багату програму. На площу прибуде славна українська струнна оркестра „Маммерс" в складі 30 осіб. Ця оркестра, як і „Тризуб", широко прославила українське ім'я серед американського світу Філядельфійської метрополії. Кожного року під час Дня Подяки і Нового Року вони марширують вулицями міста в барвистих строях з великим написом „Юкрейніян". Також перший раз тут виступить танцювальна група СУМА з Філядельфії під мистецьким керівництвом Мирослава Солтиса. Передбачено пісенний репертуар, музичний виступ групи „Блист", а дітей буде розважати гуморист Джім Страб. Також буде показ писання писанок, роблення кераміки тощо. Майстром церемонії буде інж. Роман Швед.

Під час обидвох днів кухня буде подавати традиційні українські страви. Будуть теж холодні й гарячі напитки.

На цю першу дводенну зустріч-фестиваль управа „Тризуба" запрошує все громадянство Філядельфії та всіх околиць, а головно Аллентавну, Бетлегему, Істону, Квейкертавну, Ленсделу, Редінгу й інших. До речі, праця над будовою власного спортового дому-павільйону поступає вперед. Тут кожної суботи члени управи і не-члени безкоштовно під керівництвом інж. Богдана Сірого посвячують десятки годин цій праці. В багатьох випадках інж. Сірий покриває власними грішми закуп різних матеріялів.

Ще в липні цього року закуплено додатково три з половиною акри землі, яка прилягала до цієї посілости. Ці додаткові акри закуплені за 23,500 долярів, при чому кільканадцять членів управи зложили з того 19,000 долярів.

Заплатою і заохотою для них до дальшої праці буде великий вплив під час цього „вікенду", субота 6-го і неділя 7-го вересня, наших громадян, що відвідають розбудовану посілість „Тризуба"

Відбулися христини...

(Закінчення зі стор. 1)



Учасники христин нового 389-го Відділу УНС.

стром церемонії був Степан Гавриш — старший організатор УНСоюзу. Були тут і Роман Мартинюк, о. протопресвітер Гілярій Врублевський, що є теж секретарем Відділу 422; Володимир Яців, секретар 32 Відділу, проф. Петро Стерчо, голова Відділу УККА у Філядельфії та діяч інших організацій, головний радний УБСоюзу Микола Бойчук, колишній голова ОДВУ Володимир Різник і багато інших визначних наших громадян, членів управ Відділів 397-го, 467-го, 42-го, 347-го, 137-го, 164-го та інших.

Степан Гавриш розповів про життєвий шлях підполковника й інженера М.Сціборського, його передчасну смерть і представив чотирьох промовців на святі: М.Хомина, Т.Бутрея, проф. П.Стерча і д-ра І.Флиса.

Д-р І.Флис у своєму слові високо підніс заслугу основоположника Відділу, сказав, що якраз М.Хомин дав Відділові життєдайний дух для майбутнього росту й розвитку. Ці „христини" нового Відділу ввіллють нову кров у давню, але міцну будову УНС. Доплив нової крови вітально потрібний, якщо Союз-установа має йти вперед. Промовець спинився також на ранній історії цієї громадської і забезпеченевої інституції, яка заснована багато десятків років тому для рятунку вуглекопів і їхніх родин від нещастя в копальнях.

Від того часу ускладнилося й урізноманітнилося життя наших поселень і разом з тим — Союз; і немає тепер такої ділянки в зорганізованому українському житті, в якій не було б слідно велику й хосенну — часто унікальну — працю Українського Народного Союзу. Це бачать і розуміють всі українці і тому народжуються нові клітини членства — нові Відділи, щоб разом працювати для добра громади і народу. УНСоюз задовольняє всі вимоги складного життя сучасности — забезпечення українських родин від різних нещасть, але також обороняє українські національні і людські права та стримить до звільнення України з поневолення брутальним окупантом.

На закінчення головний предсідник, який відомий з його дотепу й гумору, закликав новохрищений Відділ на наступну Конвенцію УНСоюзу так підрости, щоб не два, а три делеґати він міг послати на конвенцію. На що „хрестний батько" 389-го Відділу з широкою усмішкою вдоволення на його обличчі відповів, що „ми про це старатимемося", сам бо він не раз і не два був делегатом на конвенціях УНСоюзу, зокрема на останній, в Піттсбурзі, і він розуміє й підхоплює виклик д-ра Флиса.

Цей виклик, здається, можна буде витримати і тому, що новостворений Відділ Українського Народного Союзу є Відділом МУН — Молоді Української Національности. А молоді було чимало на „христинах", — то і кількість їх повина збільшуватися.

Кульмінаційним пунктом бенкету було несподіване вручення головному предсідникові й головному організаторові 27-ох аплікацій від нових членів на 63,000 долярів забезпечення, за що д-р Флис сердечно дякував всій управі Відділу: предсідникові Миколі Тарасові, секретареві М.Хоминові, скарбникові Уляні П.Михайлюк, заступниці секретаря Надії Лехницькій і голові контрольноєї комісії Романові А.Ґелеткевичеві.

По всіх промовах, презентаціях, побажаннях і виступах ще довго лунало грімке „многая літа" всім „винуватцям торжества", всім новоохрещеним і давноохрещеним, а головне гриміло побажання многоліття для самої твердині — для Українського Народного Союзу, який продовжує успішно стояти 86 років власне завдяки тому, що раз-у-раз народжуються нові його клітини — нові Відділи.

Понад 10,000 осіб...

(Закінчення зі стор. 1)

поселеннях у країнах вільного світу, тим більше, що їх в Україні показують у викривленому світлі. Цю частину програми, до якої приглядалося кілька тисяч глядачів, започаткувала оркестра „Трембіта" з Монтреалю (керівник Ю.Кулицький) виконанням кількох музичних композицій, внісши відразу радісний і піднесений настрій серед присутніх. Потім виступали ще мистецькі одиниці Осередку з Пассейку з вільноручними вправами до пісень „Боже Великий" і „Журавлі", танцювальна група з „гопаком" і „волинянкою"; відомий в ЗСА і Канаді дівочий хор „Жайворонки" Осередку СУМ-А в Ню Йорку під диригентурою проф. Лева Стругацького з чотирма піснями, між ними піснею „Мати ходить на курган", яка викликала велике враження на слухачів; сумівське дівоче тріо цього ж Осередку у такому складі: Марійка Кінь, Бриґіта Заяць-Ласовська і Галя Блага під мистецьким керівництвом Л.Стругацького з трьома піснями; танцювальна група молоді Осередку СУМ-А ім. В.Біласа з Бостону під керівництвом Ани Носаль і танцювальний ансамбль старшого юнацтва та дружинників під керівництвом Івана Барицького; танцювальний ансамбль „Одеса" Осередок СУМ-А ім. „Базару" в Сиракюзах під керівництвом Петра Лучишина, гурток бандуристів при Осередку СУМ-А ім. М.Сороки в Асторії (керівник Володимир Лехіцький) і вкінці — чудовий хор, у числі понад 100 осіб вишкільного табору ім. Тараса Чупринки, який на протязі трьох тижнів перед Здвигом відбувався в Елленвілі під командою К.Василика і цілим рядом фахових інструкторів на чолі з д-ром Петром Мірчуком. Цей унікальний хор, підготовою якого займався фаховий диригент проф. Лев Стругацький на протязі тривання вишкільного табору, відспівав в першу чергу сумівський гимн „Боже і Творче", українську народну пісню „Дощик" і „На городі калинонька", викликаючи цілу бурю прихильних оплесків багатотисячної публіки.

Увечері відбулося т.зв. всенародне гуляння у світлиці і на відкритій площадці, окремо збудованій для цієї цілі під звуки двох оркестр: „Іскри" і „Вечірнього дзвону" з Монтреалю.

Служби Божі і Маніфестація

У неділю, 31-го серпня, о. ігумен Володимир Гавліч, ЧСВВ, відправив на великій площі перед пам'ятником Героям у присутності багатьох тисяч вірних торжественну Службу Божу, виголосивши відповідну до хвилини повчаючу і глибокозмістовну проповідь, у якій він вказував на великі обов'язки українських спільнот у діяспорі, а зокрема в ЗСА на великі завдання, які вони повинні виконати супроти поневоленої, але нескореної батьківщини України. Службу Божу у православному обряді відправляли о.протоієрей Володимир Базилевський, настоятель українського православного собору св. Володимира в Ню Йорку і о. Іван Ткачук, опікун сумівської православної молоді. Участь у Богослуженнях взяли голови Центральної і Крайової управ СУМ, численні члени КУ та представники центральних організацій.

Після Богослужби сумівські колони, повернувшись на підтабори, переформувались по Осередках і знову вимаршували на головну площу, тим разом для участи в маніфестаційній частині, яка розпочалась о год. 12-ій вполудне. Маніфестаційну частину Здвигу, після формальних церемоній, відкрив голова КУ СУМ-А інж. Мирослав Шміґель, а головну доповідь виголосив голова Центральної Управи мґр Євген Гановський, який зупиняючись над трагічним харківським процесом над членами СВУ-СУМ і датою геройської смерти ген.хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки ширше проаналізував процеси боротьби, які проходили колись у дуже тяжких обставинах і які відбуваються сьогодні у рамках можливости. При тому доповідач заявив, що „не може бути мови про права людини без української самостійної держави". Тому вся праця Спілки Української Молоді у вільному світі, — заявив голова ЦУ СУМ, — проходитиме в цьому році під гаслом „Борись за Україну — ми волі сини", бо „члени Спілки не можуть погодитися на те приниження, якого зазнає під теперішню пору український народ". Він закликав слухачів зводити також бій за духову настанову, щоб зменшити число тих, на яких ворог вже зумів витиснути своє п'ятно раба.

Поручник Лев Футала прочитав довший привіт від Голови Проводу ОУН Ярослава Стецька і склав привітання від Організації Українського Визвольного Фронту ЗСА. Потім усно вітала ще здвиг мґр Іван Винник від Централі УККА, Володимир Свинтух від Крайової Пластової Старшини та конґресмен Бенджамін А.Ґілмен, що його представив Ігор Зварич, який опісля відчитав привітання, які наспіли до команди Здвигу, а саме від: Крайового комітету за вибір Реґена на президента, канцелярії президента Картера, губернатора стейту Ню Джерзі Брендана Бирна, сенаторів Ричарда Швайкера, Деніеля Мойнінгена, Роберта Дола, Л.Вайкера, конґресменів П.Крейна і Б.Ґілмена, стейтового асемблімена Пола Гінчі, посадника Ню Йорку Едварда Кача і посадника Елленвілу Р.Кріґера. Письмові привіти надіслали майже всі українські центральні організації, між ними Світовий Український Визвольний Фронт і крайові управи СУМ у світі. Особисто взяли участь у Здвизі: поручник Лев Футала — УВФ і УНП, М.Нестерчук — ГУ ОЖОСУ, М. Сидор — ГУ кол. Вояків УПА, М.Грицковян — ГУ ООЛ, мґр І.Винник — Централя УККА, Я.Петрик — ЦУКА, мґр І.Кобаса — Рада Культури СКВУ, проф. д-р В.Омельченко — УВАН, Р.Маринович — Година Українських Мелодій, З.Коваль — КУ СУМ Бельгія, сотник В.Янів — 2-га УД УНА, проф. д-р П.Ґой -УВУ інж. І.Смолій — СУК „Провидіння", М.Хоманчук — КОУАО Ню Йорк, проф. П. Андрієнко-Данчук — Шкільна Рада УККА, М. Лоза — СУСТЕ (студенська організація в Европі), А. Прятка — ГУ ТУСМ, д-р Б.Футей — Відділ УККА в Клівленді, Р.Букшована-Потер — Об'єднання прихильників ДЦ УНР, С.Букшована, віцепрем'єр ДЦ УНР, мґр С.Хемич — ФКУ, д-р П.Мірчук — СУПВ, три згадані повище священики. Український Народний Союз репрезентували головний секретар Володимир Сохан і головний організатор Василь Оріховський, а видавництво „Свобода" ред. В.Левенець.

У мистецькій частині, зараз після привітів, виступили знову учасники вишкільного табору, тим разом з мелодеклямацією, присвяченою ген. хор. Т.Чупринці і його синові Юрієві, підготовленою артисткою українських театрів Іванною Кононів, викликавши незатерте враження, як самим словом так і ритмічними вправами зі штучними смолоскипами. Акомпаньював Ю.Фурда. Маніфестаційна частина закінчилась великою дефілядою сумівських колон перед головною трибуною під звучні марші оркестри „Трембіта".

Після маніфестації Заряд Оселі СУМА під головством Володимира Костика і дирекцією Івана Вівчара гостив представників перекускою, під час якої численні представники виголосили короткі привітання і побажання для керівництва СУМ-А. Говорили: головний секретар УНС В.Сохан, який передав при цій нагоді чек на 1,200 долярів призначений на працю з молоддю, головний організатор В. Оріховський, Я.Петрик, д-р О.Соколишин, мґр С.Хемич, інж. І.Смолій, д-р П. Ґой, проф. П.Данчук. Усім дякував за участь голова КУ СУМ-А інж. М.Шміґель, який привітав також представника Осередку СУМ з Монтреалю мґра Ощипка, а перед тим голову ЦУ СУМ мґра Є.Гановського та заповів, що також Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Йонкерсі призначила відповідну суму грошей для виховання сумівської молоді.

Друга мистецька програма

У пополудневих годинах відбулося закриття вишкільного табору і роздача свідоцтв. Відповідні звернення до молоді виголосили головний виховник д-р П. Мірчук, голова КУ СУМ-А інж. М.Шміґель і командант табору К.Василик. Вишкільники прощалися один з одним, зокрема зворушені після кінцевої пісні „Прощай наш табір" і відіграння сурмачами „Ніч вже йде".

Увечері відбулись знову мистецька частина і забави з танцями. Тим разом мистецька частина була значно коротша у зв'язку з виїздом багатьох автобусів до своїх місцевостей. Виступали тільки сестри Христя, Оля, Наталка і Оксана Мороз з Боффало з трьома піснями, що їх сильно оплескували зібрані, як також Михайло Халупа з Обурну, Н.Й., і духова оркестра „Трембіта" з Монтреалю, яка надавала тон мистецькій програмі під час обидвох днів. До забав увечері грали оркестри „Вечірній дзвін" і „Водограй".

У понеділок, 1-го вересня величезний табір, який нараховував понад 900 приватних шатер і сотні авт розвантажувався, закінчуючи тим самим ще один літній сезон на цій прекрасній і розлогій Оселі СУМ-А і ще один успішний Здвиг виповнений живим словом, музикою, танком і, без сумніву, дружньою атмосферою, яка панувала на протязі трьох днів, що треба завдячувати невсипущій праці Заряду Оселі, який зумів зорганізувати відповідний „тім" людей, що „напоїв і нагодував" майже 12,000 осіб, вдержуючи при тому лад і порядок на Оселі, яка, не зважаючи на окремі недотягнення притягає до себе тисячі старших і молоді, які тяготіють до власної культури, власного українського середовища.

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Теми

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгортці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.
Ціна 7.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 6-го ВЕРЕСНЯ 1980 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Збори 342-го Відд., о год. 4-ій по пол. в залі УПЦеркви св. Дмитрія при 641 Roosevelt Ave. Проситься всіх чл. обов'язково прибути. На порядку нарад — вибір нової управи. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ, 14-го ВЕРЕСНЯ 1980 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва свв. апп. Петра і Павла 102 Відд., о год. 11:30 ранку в церковній залі "св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — А. Жгута кас., М. Бобечко, секр.